Plan wynikowy z religii dla klasy II szkoły podstawowej

według podręcznika „Odkrywam królestwo Boże”
zgodnego z programem nauczania „Zaproszeni na ucztę z Panem Jezusem” nr AZ-1-01/18.

I. Jezus moim przyjacielem

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		Uczeń:
1. Z Jezusem rozpoczyna m rok szkolny	– Ukazanie katechezy jako czasu na spotykanie się z Bogiem wspólnie z kolegami i przyjaciółmi. – Motywowanie do radosnej współpracy w klasie.	Katecheza czasem spotkania z Bogiem. Koleżeństwo i przyjaźń. Tekst biblijny: J 13,35. Zasady współpracy obowiązujące w klasie.	• opowiada o wakacyjnych przeżyciach, • wymienia najważniejsze cechy przyjaźni (A.2.1), • podaje zasady współpracy obowiązujące w klasie.	• wyjaśnia, dlaczego warto przyjaźnie współpracować z całą klasą, • uzasadnia, że przyjaźń wyraża się we wzajemnym szacunku i pomocy	• chętnie współpracuje w klasie według zasad wzajemnej miłości, • okazuje szacunek wobec wszystkich osób w klasie.
2. Przyjaźnię się z Jezusem	– Ukazanie Jezusa jako najlepszego przyjaciela człowieka. – Kształtowanie postawy wytrwałości w pielęgnowaniu przyjaźni z Jezusem.	Jezus towarzyszy człowiekowi jako najlepszy przyjaciel (B.1; B.14; B.3; B.12). Cechy przyjaźni między Jezusem a człowiekiem. Tekst biblijny: Mt 11,28.	• wymienia cechy przyjaźni z Jezusem, • podaje prawdę, że Jezus pragnie przychodzić z pomocą potrzebującym (E.1.1), • podaje przykłady powierzania Jezusowi trosk i problemów, • uzasadnia konieczność otwartości serca na spotkanie z Jezusem.	• wymienia najważniejsze cechy przyjaźni między ludźmi i odnosi je do Jezusa (A.2.1), • uzasadnia, że Jezus jest z nami w naszych problemach i trudnościach życiowych,	• wyraża potrzebę regularnych spotkań z Chrystusem (B.12.c), • stara się pielęgnować przyjaźń z Jezusem (B.12.c).
3. Modlę się z Jezusem	– Pogłębienie znajomości i rozumienia modlitwy „Ojcze nasz”. – Motywowanie do szczerej rozmowy z Bogiem Ojcem.	Jezus objawia nam Ojca i ogłasza Jego słowa. Modlitwa jako szczera rozmowa z Bogiem Ojcem. Tekst biblijny: Łk 11,1-4.	• mówi z pamięci „Ojcze nasz”, • wymienia, o co prosimy Boga w modlitwie „Ojcze nasz”, • wyjaśnia, dlaczego modlitwa zbliża nas do Boga Ojca.	• podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufna rozmowa) (D.3.2). • uzasadnia, że modlitwa może być ufną i szczerą rozmową z Bogiem, • wyjaśnia, dlaczego Jezus jest najdoskonalszym wzorem modlitwy (D.3.1).	• odmawia codziennie modlitwę „Ojcze nasz” (D.4.a), • modli się, biorąc przykład z Jezusa (D.3.b).
4. Jezus uczy mnie modlitwy	– Ukazanie wzoru modlitwy na przykładzie przypowieści o natrętnym przyjacielu. – Kształtowanie postawy wytrwałości na modlitwie.	Przesłanie przypowieści o natrętnym przyjacielu. Warunki skuteczności modlitwy. Tekst biblijny: Mt 18,19; Łk 11,5-8.	• opowiada przypowieść o natrętnym przyjacielu, • uzasadnia, że na modlitwie możemy prosić tylko o dobro, • podaje przykłady zgodnej modlitwy.	• wyjaśnia, dlaczego warto prosić Pana Boga, • podaje warunki skuteczności modlitwy (zgodność z wolą Boga, dobro człowieka) (D.3.3).	• prosi Boga o dobro dla siebie i bliskich (D.4.b), • jest otwarty na pełnienie woli Bożej (D.4.b).

5. Jezus daje mi Ducha Świętego	– Ukazanie prawdy, że Jezus dał nam Ducha Świętego, który prowadzi do wspólnej modlitwy. – Kształtowanie postawy otwartości na modlitwę wspólnie z innymi i o wspólne dobro.	Jedność działania Ojca, Syna i Ducha Świętego. Duch Święty darem Jezusa (A.5). Duch Święty prowadzi do wspólnej modlitwy. Modlitwa wspólnotowa. Tekst biblijny: Rz 8,26.	• podaje, że Duch Święty jest Trzecią Osobą Boską, • wskazuje, że Duch Święty jest darem Jezusa, (A.5.1), • podaje przykłady wspólnej modlitwy (Kościół, klasa, dom…) • wymienia osoby, z którymi może się modlić.	• wyjaśnia treść modlitwy na rozpoczęcie i zakończenie katechezy, • podaje prawdę, że Jezus dał nam Ducha Świętego, który pomaga nam się modlić, • wyjaśnia, że podczas wspólnej modlitwy obecny jest Duch Święty.	• modli się do Ducha Świętego na rozpoczęcie i zakończenie katechezy, • jest otwarty na działanie Ducha Świętego (A.5.a), podejmując modlitwę we wspólnocie klasowej.

II. Jezus naucza o królestwie

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
6. Jezus jest Królem w Bożym królestwie	– Ukazanie prawdy, że Jezus jest Królem ludzkich serc (A.6). – Motywowanie do poznawania i budowania królestwa Jezusa.	Jezus Chrystus Królem (A.6). Zasady Bożego królestwa. Tekst biblijny: J 18,36-37a.	• wyjaśnia, na czym polega królowanie Jezusa, • uzasadnia, że władza Jezusa to królowanie nad sercem człowieka, • podaje prawdę, że podstawowym prawem w Bożym królestwie jest miłość (E.1.1).	• wyjaśnia, że królestwo Jezusa rządzi się Bożymi prawami, • podaje przykłady budowania królestwa Jezusa w swoim środowisku.	• okazuje wdzięczność Jezusowi za Jego miłość do ludzi (A.4.a), • buduje Boże królestwo wokół siebie.
7. Słucham, co mówi Jezus	– Ukazanie Pisma Świętego jako księgi Bożego słowa. – Kształtowanie postawy chętnego słuchania słowa Bożego.	Biblia – Stary i Nowy Testament. Ewangelia i ewangeliści. Tekst biblijny: Mk 1,14-15.	• podaje, że Biblia dzieli się na Stary i Nowy Testament, • wymienia imiona Ewangelistów, • podaje przykłady, gdzie słucha słowa Bożego.	• wyjaśnia, że Ewangelia opisuje życie i nauczanie Jezusa, • wyjaśnia, na czym polegało głoszenie Ewangelii przez Jezusa.	• okazuje szacunek księdze Pisma Świętego (A.2.c), • chętnie słucha tekstów Pisma Świętego i czyta je.
8. Jezus naucza w przypowieściach	– Zapoznanie z prawdą, że Jezus nauczał o królestwie Bożym w przypowieściach. – Motywowanie do poznawania nauczania Jezusa.	Jezus w przypowieściach naucza o królestwie Bożym (A.4). Przesłanie przypowieści o zasiewie. Tekst biblijny: Mk 4,1-2.26-29.33-34.	• opowiada przypowieść o zasiewie, • wyjaśnia, że Jezus nauczał, wędrując do rożnych miejscowości i spotykając • się z ludźmi, • podaje prawdę, że Jezus kierował swoje nauczanie do wszystkich ludzi.	• wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus mówił w przypowieściach o królestwie Bożym, • wyjaśnia, czym jest przypowieść, • uzasadnia, że Pan Jezus mówi również do ludzi współczesnych przez słowa Ewangelii.	• słucha, co Jezus mówi do niego w przypowieściach (A.4.c), • wyraża pragnienie wzrastania wierze.

9. Przypowieść o domu na skale	– Ukazanie potrzeby budowania życia na słowie Bożym. – Motywowanie do rozważnego podejmowania decyzji w różnych sytuacjach.	Przesłanie przypowieści o dobrej lub złej budowie. Umiejętność podejmowania roztropnych decyzji. Tekst biblijny: Mt 7,24-27.	• opowiada przypowieść o domu na skale i piasku, • uzasadnia, że warto żyć i bawić się roztropnie, • wymienia osoby, które mogą mu pomoc w podejmowaniu roztropnych decyzji.	• wyjaśnia podstawowe znaczenie przypowieści, • wyjaśnia, dlaczego wypełniając słowa Jezusa, można uniknąć skutków niebezpieczeństw.	• pyta Jezusa, jak ma postępować w rożnych sytuacjach (B.4.a), • szuka Bożej mądrości.
10. Przypowieść o talentach	– Ukazanie konieczności rozwijania umiejętności i zdolności jako daru Boga i zadania. – Motywowanie do współpracy z Bogiem w rozwijaniu swoich talentów i zdolności.	Przesłanie przypowieści o talentach. Dary Ducha Świętego trzeba pomnażać dla dobra wspólnego (E.4) Umiejętności darem Boga. Tekst biblijny: Mt 25,14-30.	• opowiada przypowieść o talentach, • wyjaśnia, że talenty są po to, by dzięki nim czynić dobro, • podaje przykłady talentów w swoim życiu, • podaje przykłady możliwości rozwoju swoich umiejętności	• charakteryzuje postawę sług z przypowieści, • opowiada o darach Ducha Świętego udzielanych wspólnocie Kościoła, • opowiada o działaniu Ducha Świętego w Kościele (A.5.1), • uzasadnia wartość cierpliwej i systematycznej pracy nad rozwojem własnych zdolności.	• wykorzystuje swoje talenty dla dobra własnego i innych, • współpracuje z Bogiem nad rozwojem swoich umiejętności.
11. Przypowieść o skarbie	– Ukazanie wartości królestwa Bożego na podstawie przypowieści o skarbie. – Kształtowanie postawy poszukiwania królestwa Bożego.	Przypowieść o skarbie. Najważniejsze wartości dla chrześcijanina. Dokonywanie wyborów między tym, co cenne, i tym, co mało wartościowe. Tekst biblijny: Mt 13,44.	• opowiada przypowieść o skarbie, • wyjaśnia, co jest skarbem dla chrześcijanina, • podaje przykłady właściwych wyborów dokonywanych przez dzieci.	• uzasadnia, dlaczego należy dokonywać wyborów tego, co najważniejsze, • wyjaśnia, dlaczego należy uczyć się, jak rozróżniać, co jest cenne, a co mało wartościowe.	• dokonuje przemyślanych wyborów, • uczy się rozróżniania między tym, co wartościowe, i tym, co mało ważne.
12. Przypowieść o ziarnku gorczycy	– Ukazanie rozrastania się królestwa Bożego na podstawie przypowieści o ziarnku gorczycy. – Motywowanie do współpracy z Bogiem i ludźmi w powiększaniu królestwa Bożego.	Przesłanie przypowieści o ziarnku gorczycy. Współpraca z Bogiem i ludźmi w czynieniu dobra powiększaniem królestwa Bożego. Tekst biblijny: Mt 13,31-32.	• opowiada przypowieść o ziarnku gorczycy, • wyjaśnia, że to Pan Bóg pomaga być dobrym, • podaje przykłady czynionego przez siebie dobra, z którego mogą korzystać inni.	• przedstawia i uzasadnia prawdę, że im więcej dobra na świecie, tym bardziej widoczne jest Boże królestwo.	• prosi Boga o pomoc w czynieniu dobra, • współpracuje z innymi w czynieniu dobra.

III. Jezus objawia swoją moc

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
13. Jezus czyni cuda	– Zapoznanie z prawdą, że Jezus czynił cuda. – Kształtowanie postawy zaufania Jezusowi, który ma moc czynienia cudów.	Jezus naucza i czyni cuda (A.4). Tekst biblijny: Mt 4,23-24.	• wyjaśnia, co to jest cud, • podaje przykłady cudów Jezusa, • uzasadnia, że cuda Jezusa są przykładem troski Boga o ludzi (E.1.1), • uzasadnia, że Jezus czyni cuda również dzisiaj, szczególnie w sercach ludzi.	• opowiada o publicznej działalności Jezusa, • przedstawia prawdę, że czyniąc cuda, Pan Jezus ukazywał, że jest Synem Bożym.	• wierzy, że Jezus ma moc czynienia cudów w jego życiu, • pragnie poznawać opisy kolejnych cudów Jezusa (A.4.c).
14. Jezus ucisza burzę na jeziorze	– Ukazanie mocy Jezusa nad światem przyrody na podstawie opisu uciszenia burzy na jeziorze. – Kształtowanie postawy powierzania Jezusowi swoich lęków i przedstawiania Mu próśb o pomoc.	Perykopa o uciszeniu burzy na jeziorze. Powierzanie Jezusowi swoich lęków i prośba o pomoc. Tekst biblijny: Mk 4,35-41.	• opowiada perykopę o uciszeniu burzy, • uzasadnia, że Jezus jest Bogiem i ma władzę nad siłami przyrody, • przedstawia prawdę, że czyniąc cuda, Pan Jezus ukazywał, że jest Synem Bożym.	• charakteryzuje postawy apostołów podczas burzy i po jej uciszeniu, • uzasadnia potrzebę zaufania Bogu w trudnych sytuacjach, na które nie mamy wpływu.	• modli się w trudnych sytuacjach, • uczy się pokonywać lęk.
15. Jezus wskrzesza dziewczynkę	– Ukazanie przesłania perykopy o wskrzeszeniu córki Jaira. – Motywowanie do wdzięczności rodzicom za ich opiekę i troskę.	Publiczna działalność Jezusa (A.4). Jezus ma władzę nad życiem. Wartość modlitwy rodziców za dzieci. Tekst biblijny: Mk 5,22-23.35-36.38-43.	• opowiada perykopę o wskrzeszeniu córki Jaira, • podaje prawdę, że Jezus ma władzę nad życiem, • podaje przykłady niesienia pomocy cierpiącemu i potrzebującemu (C.5.2), • podaje przykłady, kiedy rodzice proszą Boga o pomoc dla dzieci.	• wyjaśnia, co to jest wskrzeszenie, • charakteryzuje postawę rodziców proszących Jezusa o pomoc, • uzasadnia, że warto prosić Jezusa o pomoc, mimo że inni do tego zniechęcają.	• dziękuje rodzicom za ich modlitwę, • wytrwale się modli.
16. Jezus uzdrawia głuchoniemego chłopca	– Zapoznanie z opisem uzdrowienia głuchoniemego chłopca. – Kształtowanie postawy życzliwości wobec osób niepełnosprawnych.	Jezus uzdrawia (A.4). Uzdrowienie chłopca jako przejaw miłości Boga. Sposoby pomagania osobom niepełnosprawnym. Tekst biblijny: Mk 9,17-25.	• wyjaśnia, na czym polega bycie głuchoniemym, • opowiada o uzdrowieniu głuchoniemego chłopca, • podaje przykłady niepełnosprawności, • podaje przykłady, jak należy pomagać niepełnosprawnym dzieciom.	• uzasadnia, że uzdrowienie chłopca jest przejawem miłości Boga, • podaje zasady, jak należy pomagać osobie głuchoniemej.	• modli się za osoby niepełnosprawne, szczególnie dzieci, • służy potrzebującym (C.5.e), • akceptuje osoby z niepełnosprawnością i chętnie im pomaga.

17. Cudowny połów ryb	– Ukazanie Jezusa, który czyni cuda, by ukazać swoją boską moc. – Kształtowanie postawy wdzięczności za otrzymywane dobro.	Publiczna działalność Jezusa (A.4). Przesłanie perykopy o cudownym połowie ryb. Wypełnianie poleceń Jezusa. Tekst biblijny: J 21,3-8.	• opowiada o cudownym połowie ryb, • podaje przykłady, jak Jezus pomaga ludziom współcześnie, • uzasadnia potrzebę wypełniania poleceń Jezusa, by otrzymać Jego pomoc.	• uzasadnia, że Jezus pragnie pomagać ludziom, dając obfitość darów, • wyjaśnia, że w dobru otrzymywanym od innych można odczytywać dobroć Jezusa.	• dostrzega przejawy dobra w swoim życiu, • dziękuje Bogu za dobro otrzymane za pośrednictwem innych.
18. Jezus uzdrawia niewidomego od urodzenia	– Ukazanie przesłania perykopy o uzdrowieniu niewidomego. – Motywowanie do chętnej pomocy osobom niewidomym i niedowidzącym.	Jezus uzdrawia (A.4). Przesłanie perykopy o uzdrowieniu niewidomego. Zasady pomocy osobom niewidomym. Tekst biblijny: J 9,1-3.6-11.	• opowiada o uzdrowieniu niewidomego, • wyjaśnia, dlaczego Jezus uzdrowił niewidomego, • podaje przykłady trudności, z jakimi spotykają się niewidomi, • podaje przykłady, jak można pomagać osobom niewidomym.	• charakteryzuje reakcje ludzi na uzdrowienie niewidomego, • wyjaśnia zasady pomagania osobom niewidomym.	• chętnie pomaga osobom niewidomym i niedowidzącym ze swojego otoczenia, • otacza szacunkiem osoby niewidome.
19. Jezus rozmnaża chleb	– Ukazanie przesłania perykopy o rozmnożeniu chleba. – Kształtowanie szacunku wobec pokarmu, który jest darem Boga. – Motywowanie do dzielenia się pokarmem z innymi.	Przesłanie perykopy o rozmnożeniu chleba. Pokarm jako dar Boga. Tekst biblijny: J 6,1-3.5.8-13.	• opowiada o rozmnożeniu chleba, • uzasadnia, że Jezus troszczy się o pokarm dla głodnych, • wyjaśnia, że jedzenie jest darem pozwalającym utrzymać życie, • podaje przykłady dzielenia się pokarmem z potrzebującymi.	• uzasadnia potrzebę planowania ilości zakupów, • wymienia różne formy pomocy głodującym, • rozróżnia wartość podstawowych posiłków i ulubionych łakoci.	• przejawia troskę wobec głodujących, • jest posłuszny natchnieniom Ducha Świętego (A.5.b), jak czynić dobro.
20. Jezus chodzi po jeziorze	– Ukazanie Jezusa, który czyni cuda, by umocnić wiarę ludzi. – Motywowanie do wyznawania wiary w Jezusa.	Przesłanie perykopy o Jezusie kroczącym po jeziorze. Moc wiary w Jezusa. Tekst biblijny: Mt 14,22.24-33.	• opowiada o Jezusie kroczącym po jeziorze, • uzasadnia moc wiary w Jezusa, • podaje przykłady, czego się boją dzieci, • mówi z pamięci „Akt wiary”.	• wyjaśnia, dlaczego Piotr zaczął tonąć, • uzasadnia siłę modlitwy w chwilach lęku, • formułuje własne akty strzeliste.	• zwraca się do Pana Boga w chwilach lęku (C.2.c), • pomaga innym w trudnych chwilach.

IV. Jezus przychodzi zbawić świat

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
21. Jezus obiecuje pomoc w pokonaniu zła	– Ukazanie grzechu pierwszych ludzi i zapowiedzi przyjścia Zbawiciela. – Kształtowanie umiejętności rozpoznawania dobra i zła. – Motywowanie do unikania grzechów.	Grzech pierwszych ludzi i pierwsza zapowiedź Zbawiciela *(*A.3). Rozpoznawanie dobra i zła. Tekst biblijny: Rdz 3,1-24.	• opowiada o grzechu pierwszych ludzi, • wyjaśnia prostymi słowami, czym jest grzech i obietnica zbawienia (A.3.4; B.10.4), • uzasadnia, że czynienie dobra to posłuszeństwo wobec Boga, • wyjaśnia, dlaczego ważne jest, by uczyć się odróżniać dobro od zła.	• wyjaśnia, kim jest szatan, • wymienia konsekwencje grzechu Adama i Ewy dla wszystkich ludzi.	• odróżnia dobro od zła, • okazuje posłuszeństwo Bogu (C.2.c).
22. Prorocy przygotowują ludzi na przyjście Zbawiciela	– Zapoznanie z zapowiedziami proroków o przyjściu Jezusa na ziemię. – Kształtowanie postawy gotowości głoszenia dobroci Boga.	Miłość Boga, który pragnie zbawienia człowieka. Prorocy zwiastunami obietnicy (A.3). Tekst biblijny: Mi 5,1.	• wyjaśnia, kim jest prorok (A.3.4), • opowiada o zapowiedzi spełnienia obietnicy Boga w Jezusie Chrystusie • przekazanej przez proroków (A.3.4), • podaje prawdę, że Zbawiciel urodzi się w Betlejem.	• opowiada o roli biblijnych proroków, • wyjaśnia proroctwo Micheasza, • podaje przykłady, jak być prorokiem we własnym środowisku.	• odkrywa, że jego misją jest mówienie innym o dobrym Bogu • dziękuje Bogu, który z miłości pragnie zbawienia człowieka (A.4.a).
23. Z Maryją czekam na narodziny Jezusa	– Zapoznanie z prawdą o wcieleniu Jezusa. – Motywowanie do duchowego przygotowania się na przyjście Jezusa.	Jezus staje się człowiekiem, rodząc się z Maryi (A.4). Rola Maryi w zbawieniu człowieka (A.4). Tekst biblijny: 1,26-35.38.	• opowiada o zwiastowaniu Maryi, • wyjaśnia pojęcie: anioł, • wyjaśnia symbolikę roratki. • podaje przykłady duchowego przygotowania na święta Bożego Narodzenia.	• wyjaśnia rolę Maryi w zbawieniu człowieka, • uzasadnia, że Jezus jest Bogiem i człowiekiem,	• motywuje siebie i innych do przygotowania się na spotkanie z Jezusem • (B.4.a), • przyjmuje Maryję za swoją Matkę i okazuje Jej szacunek (A.4.b).
24. Jezus zapowiedzianym Zbawicielem	– Ukazanie Jezusa jako obiecanego Zbawiciela. – Kształtowanie postawy szacunku wobec tego, co święte.	Jezus Słowem Boga i obiecanym Zbawicielem (A.4). Szacunek wobec imienia Jezus. Tekst biblijny: Mt 1,20-24.	• wyjaśnia, że Jezus jest Zbawicielem obiecanym przez Boga i zapowiadanym przez proroków, • wyjaśnia pojęcie zbawienie, • podaje prawdę, że Bóg pragnie zbawić wszystkich ludzi, • rozróżnia przedmioty związane z kultem religijnym od rzeczy użytku codziennego.	• wymienia wydarzenia ukazujące, że Pan Jezus przyszedł zbawić świat, • wyjaśnia znaczenie imienia Jezus, • opowiada o roli Jozefa, którego Bóg wybrał na opiekuna Zbawiciela.	• z szacunkiem wypowiada imię Jezus, • troszczy się o własne zbawienie (B.10.h).

25. Bóg się rodzi	– Ukazanie wydarzeń związanych z narodzeniem Jezusa uobecnianych w liturgii. – Motywowanie do pogłębiania więzi z nowo narodzonym Jezusem.	Bóg posyła nam swego Syna jako Zbawiciela (A.4). Elementy liturgii świątecznej uobecnieniem biblijnych wydarzeń. Tekst biblijny: Łk 2,4-18.20.	• opowiada o narodzeniu Jezusa, • uzasadnia, że w święta Bożego Narodzenia najważniejszy jest Jezus – Syn Boży (B.5.1), • wymienia zwyczaje świąteczne, • podaje przykłady rodzinnego świętowania Bożego Narodzenia.	• wyjaśnia, że w przyjściu Jezusa na świat najpełniej ujawniła się miłość Boga do człowieka, • wskazuje elementy liturgii świątecznej jako uobecnienie biblijnych wydarzeń.	• pogłębia więź z narodzonym Jezusem, spotykając się z Nim na Mszy Świętej (B.5.a), • wyraża pragnienie spotykania się z Chrystusem w tajemnicy narodzenia (B.4.a), • śpiewa kolędy.
26. Jezus przychodzi do wszystkich ludzi. Trzech króli	– Ukazanie prawdy, że Jezus przyszedł zbawić wszystkich ludzi. – Motywowanie do zachowywania tradycji związanych z uroczystością Objawienia Pańskiego.	Pokłon mędrców ze Wschodu. Uroczystość Objawienia Pańskiego. Tekst biblijny: Mt 2,1-5.7-12.	• opowiada o pokłonie mędrców, • wyjaśnia, kim są poganie, • wymienia dary złożone przez mędrców oraz zwyczaje związane z uroczystością Objawienia Pańskiego, • podaje przykłady, kto współcześnie głosi Dobrą Nowinę o Jezusie.	• wyjaśnia nazwę „uroczystość Objawienia Pańskiego”, • wyjaśnia znaczenie darów złożonych przez mędrców, • opowiada o poświęceniu kredy i kadzidła w kościele.	• wyraża pragnienie spotykania się z Jezusem w uroczystość Objawienia Pańskiego (B.4.a), • śpiewa kolędy o pokłonie mędrców.
27. Chrzest Pana Jezusa	– Ukazanie wydarzeń związanych z chrztem Jezusa. – Motywowanie do radosnego stawania się dzieckiem Bożym.	Chrzest Jezusa. Podczas chrztu stajemy się umiłowanym dziećmi Boga. Tekst biblijny: Mt 3,13-17.	• opowiada o chrzcie Jezusa, • wyjaśnia znaczenie słów: „To jest mój Syn umiłowany”, • wyjaśnia, że gołębica jest symbolem Ducha Świętego, • uzasadnia, że podczas chrztu każdy staje się dzieckiem Boga.	• opowiada, jak udziela się chrztu, i wskazuje elementy wspólne z chrztem Jezusa, • podaje przykłady, jak może rozwijać dar Bożego dziecięctwa.	• dziękuje Bogu za Jego miłość (A.4.a), • rozwija dar dziecięctwa Bożego.

V. Jezus uczy, jak być dobrym

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
28. Z Jezusem umiem wybierać dobro	– Ukazanie wartości wolności człowieka i jego wyborów oraz ich konsekwencji. – Kształtowanie umiejętności dokonywania właściwych wyborów.	Przesłanie przypowieści o dwóch synach i pracy w winnicy. Wolność i wybory człowieka (C.3). Tekst biblijny: Mt 21,28-31a.	• opowiada przypowieść o dwóch synach i pracy w winnicy, • uzasadnia konieczność dokonywania wyborów w życiu (C.3.2), • podaje przykłady postaw na wzór dwóch synów, • wskazuje, jak należy troszczyć się o dobro wspólne (C.5.1).	• wyjaśnia pojęcie wolności (C.3.1), • wyjaśnia, że przez rodziców i opiekunów Bóg przekazuje nam swoją wolę, • uzasadnia, że każdy ma obowiązki według wieku.	• okazuje posłuszeństwo wobec rodziców i opiekunów, • dokonuje dobrych wyborów (C.4.a).

29. Jezus pomaga mi dbać o moje sumienie	– Ukazanie, czym jest sumienie i na czym polega jego kształtowanie. – Motywowanie do troski o wrażliwość sumienia.	Sumienie i jego formacja (C.4). Pokora i jej znaczenie. Tekst biblijny: Łk 18,9-13.	• opowiada przypowieść o faryzeuszu i celniku, • wyjaśnia, czym jest pokora, • wyjaśnia, czym jest sumienie i jakie jest jego znaczenie (C.4.1), • uzasadnia potrzebę troski o własne sumienie (C.4.2).	• wyjaśnia, na czym polega rachunek sumienia, • uzasadnia, dlaczego nie powinno się oceniać innych, • podaje przykłady (sposoby) kształtowania sumienia.	• troszczy się o wrażliwe sumienie przez modlitwę i słuchanie słowa Bożego (C.4.b), • zachowuje szacunek do człowieka (C.5.b).
30. Z Jezusem pracuję nad sobą	– Ukazanie owoców spotkania z Jezusem na podstawie perykopy o Zacheuszu. – Kształtowanie wytrwałości w systematycznej pracy nad sobą.	Przesłanie perykopy o Zacheuszu. Potrzeba regularnej pracy nad sobą i przemiany życia. Tekst biblijny: Łk 19,1-10.	• opowiada o spotkaniu Zacheusza z Jezusem, • wskazuje, na czym polegała przemiana Zacheusza, • podaje przykłady prawdomówności i uczciwości w swoim życiu, • uzasadnia potrzebę zadośćuczynienia za popełnione zło.	• wyjaśnia, czym jest duchowa przemiana, • wyjaśnia, na czym polega prawdomówność i uczciwość.	• jest przekonany o potrzebie regularnej pracy nad sobą i przemiany życia (B.10.h), • prezentuje właściwą postawę w stosunku do otaczających go osób (C.3.3).
31. Z Jezusem wypełniam swoje obowiązki	– Ukazanie 12-letniego Jezusa jako wzoru wypełniania obowiązków wobec Boga i ludzi. – Motywowanie do życia według cnot.	Jezus wzorem wypełniania obowiązków wobec Boga i ludzi (C.5). Tekst biblijny: Łk 2,41-52.	• opowiada o pielgrzymowaniu 12-letniego Jezusa do świątyni, • wymienia swoje obowiązki w rożnych środowiskach życia, • wyjaśnia, na czym mogło polegać „bycie poddanym” Jezusa wobec Maryi i Jozefa, • wymienia cnoty, które pomagają wypełniać obowiązki.	• wyjaśnia słowa Jezusa „powinienem być w tym, co należy do mego Ojca”, • uzasadnia, dlaczego warto wzorować się na Jezusie w wypełnianiu swoich obowiązków.	• wypełnia sumiennie swoje obowiązki wobec Boga i ludzi.
32.. Z Jezusem uczę się wdzięczności	– Ukazanie potrzeby wdzięczności Bogu na podstawie opisu uzdrowienia dziesięciu trędowatych. – Kształtowanie postawy wdzięczności wobec Boga i drugiego człowieka.	Jezus uzdrawia (A.4). Przesłanie perykopy o uzdrowieniu dziesięciu trędowatych. Akt miłości. Tekst biblijny: Łk 17,11-19.	• opowiada o uzdrowieniu dziesięciu trędowatych, • wyjaśnia znaczenie słowa „dziękuję”, • podaje przykłady niesienia pomocy cierpiącemu (C.5.2), • podaje przykłady, kiedy może i powinien okazywać wdzięczność, • omawia sytuacje, gdy sam otrzymał wyrazy wdzięczności, • mówi z pamięci „Akt miłości”.	• wyjaśnia, dlaczego jeden z uzdrowionych okazał wdzięczność Jezusowi, • uzasadnia, że wdzięczność jest wyrazem miłości do Boga za Jego dobroć, • uzasadnia potrzebę wdzięczności wobec innych.	• jest wrażliwy na krzywdę innych (C.5.c), • dziękuje Bogu za otrzymane dobro.

VI. Jezus uczy, jak kochać

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
33. Z Jezusem poznaję i wypełniam przykazania	– Zapoznanie z Dekalogiem jako punktem odniesienia dla życia chrześcijanina. – Motywowanie do zachowywania dziesięciu przykazań Bożych.	Źródła moralności: Dekalog (C.1). Zachowywanie przykazań prowadzi do życia wiecznego. Tekst biblijny: Mt 19,16-20.	• opowiada o rozmowie bogatego młodzieńca z Jezusem, • wyjaśnia, dlaczego zachowywanie przykazań jest wyrazem troski o dobro wspólne (C.5.1), • podaje przykłady przestrzegania poszczególnych przykazań, • mówi z pamięci przykazania Boże (C.1.1).	• wyjaśnia, że przykazania uczą szacunku wobec Boga i wskazują, jak oddawać Mu cześć, • uzasadnia, że przestrzeganie przykazań prowadzi do życia wiecznego.	• oddaje cześć Bogu, • modli się słowami dziesięciu przykazań Bożych.
34. Jezus daje drogowskazy do dobrego życia	– Ukazanie przykazań jako powinności wobec samego siebie. – Kształtowanie postawy szacunku wobec siebie w rożnych wymiarach.	Dekalog: przykazania IV–X (C.1). Jezus objawia nam Ojca i ogłasza Jego słowa (A.4). Postawy i obowiązki człowieka wobec samego siebie (E.1). Tekst biblijny: J 14,21.	• wyjaśnia, że przykazania są drogowskazami w życiu (C.1.3), • podaje przykłady konsekwencji nieprzestrzegania przykazań w życiu codziennym, • wskazuje, że przestrzeganie Bożych praw obowiązuje w świecie realnym i wirtualnym, • prezentuje właściwą postawę wobec własnego ciała (C.3.3).	• wyjaśnia, że zachowywanie przykazań jest wyrazem miłości wobec Jezusa i troski o samych siebie, • uzasadnia, że człowiek, odrzucając przykazania, czyni nieszczęśliwym siebie i innych.	• wyraża radość z przestrzegania przykazań (C.1.d), • szanuje siebie w świecie realnym i wirtualnym (E.1.c), • zachowuje szacunek do Boga i człowieka (C.5.b).
35. Uczę się kochać tak jak Jezus	– Ukazanie nowego przykazania miłości jako zasadniczego motywu postępowania. – Motywowanie do okazywania miłości innym na wzór Jezusa.	Wpływ wiary na postępowanie i wybory moralne człowieka (C.3). Nowe przykazanie miłości. Tekst biblijny: J 15,12.	• mówi z pamięci przykazanie miłości, • podaje przykłady miłości Jezusa do ludzi, • podaje przykłady osób, które dobrze postępują ze względu na Jezusa (C.3.5), • wymienia osoby, którym okazuje miłość.	• uzasadnia, że ten, kto wierzy, powinien dobrze postępować (C.3.4).	• pomaga innym ze względu na Jezusa (C.4.a).
36. Mój bliźni w królestwie Jezusa	– Ukazanie miłości bliźniego jako konsekwencji miłości Boga. – Kształtowanie postawy szacunku wobec innych i chętnej pomocy wobec potrzebujących.	Chrześcijański obowiązek miłości bliźniego (C.5). Potrzeba dzielenia się dobrem z każdym człowiekiem (C.5). Tekst biblijny: Łk 10,30-37.	• opowiada historię Samarytanina, • wyjaśnia, na czym polega obowiązek miłości bliźniego (E.1.5), • wyjaśnia, że miłość bliźniego dotyczy każdego człowieka, • podaje przykłady, kiedy prosi o pomoc.	• wskazuje, że szacunek wobec innych obowiązuje w świecie realnym i wirtualnym, • uzasadnia szkodliwość hejtu.	• szanuje innych w świecie realnym i wirtualnym (E.1.c), • okazuje dobro bliźnim (C.5.d).

37. Jezus uczy mnie przebaczać	– Ukazanie Jezusa, który uczy przebaczać. – Kształtowanie postawy przebaczania.	Przesłanie przypowieści o nielitościwym słudze. Jezus z miłości przebacza grzechy. Znaczenie przebaczenia w życiu. Tekst biblijny: Mt 18,21-35.	• wyjaśnia znaczenie słów: przepraszam i przebaczam, • opowiada przypowieść o nielitościwym słudze, • podaje przykłady sytuacji, w których przebaczył i otrzymał przebaczenie, • wyjaśnia znaczenie przebaczenia w życiu (E.4.7), • mówi z pamięci „Akt żalu”.	• podaje, kto może przystąpić do spowiedzi, • wyjaśnia, że w sakramencie pokuty Jezus przebacza grzechy i daje pomoc do poprawy.	• przebacza tym, którzy zawinili wobec niego, • prosi o przebaczenie Jezusa i bliskich (B.4.a).
38. Z Jezusem modlę się o dary Ducha Świętego	– Ukazanie Ducha Świętego, który udziela nam swoich darów dla dobra wspólnego. – Kształtowanie potrzeby modlitwy o dary Ducha Świętego.	Duch Święty udziela darów wspólnocie (A.5). Dary Ducha Świętego trzeba pomnażać dla dobra wspólnego (E.4). Tekst biblijny: Ga 5,22-23.	• wymienia wybrane dary Ducha Świętego, • wymienia swoje umiejętności, którymi może służyć innym, • podaje przykłady, w których Duch Święty wspiera w pomaganiu innym, • odróżnia mądrość, męstwo i radę od wiedzy, zwykłej odwagi i pouczania innych, • uzasadnia potrzebę modlitwy o dary Ducha Świętego (A.5.2).	• wyjaśnia, na czym polegają wybrane dary Ducha Świętego, • uzasadnia, że potrzebuje darów Ducha Świętego, by być lepszym i lepiej pomagać innym, • podaje przykłady owoców daru mądrości, męstwa, rady.	• modli się o dary Ducha Świętego, • pogłębia swoją wieź z Duchem Świętym.

VII. Jezus żyje w Kościele

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		Uczeń:
39. Jezus buduje swój Kościół	– Ukazanie prawdy, że Jezus działa i zbawia w Kościele, który jest Jego królestwem. – Budzenie odpowiedzialności za udział w misji Chrystusa w Kościele.	Królestwo Jezusa – Kościół (A.6). Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa (A.6). Tekst biblijny: Łk 6,12-16.	• opowiada o powołaniu apostołów, • wyjaśnia pojęcie: apostoł (A.3.4), • uzasadnia, że w Kościele jest realizowana misja Chrystusa (A.6.3), • wyjaśnia, że następcami apostołów są biskupi i kapłani, • podaje, kto jest następcą św. Piotra.	• wyjaśnia, że Chrystus założył swoje królestwo na ziemi, które trwa obecnie w Kościele, • przedstawia osobę Piotra jako Głowę Kościoła, • podaje przykłady udziału dzieci w misji Kościoła.	• angażuje się w życie Kościoła (A.6.a), • modli się za cały Kościół.
40. Jezus daje mi pomoc na drodze do zbawienia	– Ukazanie konieczności łaski Bożej do zbawienia oraz sposobów troski o życie w stanie łaski. – Motywowanie do rozwijania życia w świętości.	Konieczność łaski Bożej do zbawienia (A.6). Współpraca z łaską Bożą. Tekst biblijny: Mt 28,20b.	• wyjaśnia, co to jest łaska Boża, • uzasadnia konieczność łaski Bożej do zbawienia (A.6.2), • podaje przykłady sposobów troski o życie w stanie łaski, • wymienia osoby, które pomagają żyć w stanie łaski.	• wyjaśnia, że łaskę uświęcającą otrzymujemy przez chrzest, • wyjaśnia, co pozbawia nas łaski uświęcającej, • uzasadnia, że dar łaski jest spełnieniem obietnicy obecności Jezusa.	• pragnie żyć w stanie łaski uświęcającej (A.3.b), • troszczy się o życie w stanie łaski uświęcającej (A.6.b).

41. Jezus daje swoją łaskę w sakramentach	– Ukazanie obecności i działania Chrystusa w sakramentach świętych. – Kształtowanie postawy otwartości na przyjmowanie kolejnych sakramentów.	Jezus zbawia – sakramenty święte (B.3). Budowanie życia z Jezusem. Tekst biblijny: Łk 14,28-30.	• opowiada o zasadach budowania wieży na podstawie tekstu biblijnego, • porównuje przyjmowanie sakramentów do budowy wieży własnego życia, • wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w sakramentach – KL 7 (B.1.1), • wymienia siedem sakramentów.	• wyjaśnia, że fundamentem budowania życia jest chrzest i otrzymana łaska Boża, • podaje, jakie należy spełnić warunki, by przyjąć poszczególne sakramenty, • krotko omawia, kto i jakie sakramenty przyjmuje.	• przygotowuje się duchowo do przyjęcia sakramentu pokuty i Eucharystii.
42. Słucham Pana Boga na Mszy Świętej	– Ukazanie obecności Chrystusa w liturgii Mszy Świętej. – Motywowanie do czynnego uczestnictwa w niedzielnej Mszy Świętej.	Liturgia słowa. Obecność Chrystusa w liturgii Mszy Świętej. Tekst biblijny: Mt 18,20.	• podaje prawdę, że Jezus jest obecny w liturgii Mszy Świętej przez swoje słowo, zgromadzony lud i w osobie kapłana (B.1.1), • uzasadnia, że podczas Mszy Świętej Jezus jest obecny zgodnie ze swoją obietnicą, • rozróżnia podczas liturgii słowa pierwsze oraz drugie czytanie i Ewangelię.	• opowiada o liturgii słowa, • uzasadnia, dlaczego mamy obowiązek uczestnictwa w niedzielnej Mszy Świętej, • wyjaśnia, jak brać czynny udział w liturgii słowa.	• przejawia pragnienie czynnego udziału we Mszy Świętej, • odpowiada na wezwania usłyszane podczas liturgii słowa.
43. Msza Święta – liturgia eucharystyczna	– Ukazanie uczestnictwa w liturgii Mszy Świętej jako udziału w uczcie królewskiej. – Motywowanie do świadomego uczestnictwa w niedzielnej Mszy Świętej.	Liturgia eucharystyczna. Obecność Chrystusa w liturgii Mszy Świętej pod postaciami eucharystycznymi. Tekst biblijny: Mt 22,1-5.8-12a.	• opowiada przypowieść o uczcie królewskiej, • podaje prawdę, że Jezus jest obecny w liturgii Mszy Świętej pod postaciami eucharystycznymi (B.1.1), • wymienia gesty i postawy wykonywane podczas liturgii oraz wyjaśnia ich znaczenie, • wyjaśnia, jak należy się ubrać na Mszę Świętą i dlaczego właśnie tak.	• porównuje udział we Mszy Świętej do uczty królewskiej, • wyjaśnia, kto może przyjąć Komunię Świętą, • wymienia zasady uczestniczenia we Mszy Świętej w oparciu o przypowieść o uczcie królewskiej.	• świadomie uczestniczy we Mszy Świętej, • ubiera się odświętnie, idąc do kościoła.
44. Moje obowiązki we wspólnocie Kościoła	– Ukazanie odpowiedzialności za Kościół na rożnych etapach życia. – Motywowanie do duchowej i materialnej troski o Kościół.	Odpowiedzialność za Kościół – przykazania kościelne (E.4). Sposoby troski o Kościół i parafię. Tekst biblijny: Mk 12,41-44.	• opowiada biblijną historię datku ubogiej wdowy, • podaje przykłady, jak należy troszczyć się o dobro parafialne (C.5.1), • wymienia przykazania kościelne (E.4.3), • wymienia, kto i za co jest odpowiedzialny we wspólnocie parafialnej.	• wyjaśnia znaczenie przykazań kościelnych (E.4.3), • omawia praktyczną realizację wybranych przykazań kościelnych.	• modli się za Kościół, a szczególnie za swoją parafię (D.1.g), • podejmuje czynny udział w życiu parafialnym.

45. Jezus zsyła Ducha Świętego	– Zapoznanie z opisem zesłania Ducha Świętego na apostołów oraz ukazanie roli Ducha Świętego w Kościele. – Motywowanie do dawania świadectwa wiary w Jezusa.	Duch Święty w życiu Kościoła (A.5). Duch Święty buduje wspólnotę Kościoła (E.4). Tekst biblijny: Dz 2,1-4.	• opowiada o zesłaniu Ducha Świętego (A.4.1), • wymienia znaki i dary Ducha Świętego, • opowiada o darach Ducha Świętego udzielanych wspólnocie Kościoła (A.5.1), • podaje przykłady otrzymanych przez siebie darów Ducha Świętego. • pamięta nazwę „uroczystość Zesłania Ducha Świętego”.	• wyjaśnia znaki Ducha Świętego, • wyjaśnia, że zesłanie Ducha Świętego jest początkiem działalności Kościoła, • wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele (A.5.2).	• stara się pomnażać i wykorzystywać we wspólnocie dary Ducha Świętego (E.4.a), • uczestniczy we Mszy Świętej w uroczystość Zesłania Ducha Świętego.
46. Opowiadam o Jezusie jak misjonarze	– Ukazanie misyjnej działalności Kościoła. – Motywowanie do wspierania misji duchowo i materialnie.	Misyjna działalność Kościoła (F.2). Troska o misje i misjonarzy. Tekst biblijny: Mt 28,16.18-20a.	• opowiada, na czym polega sens pracy misjonarza (F.2.1), • podaje przykłady, w jaki sposób dziecko może wspierać misjonarza (F.2.2), • podaje przykłady, z kim może rozmawiać o Jezusie.	• wyjaśnia treść misyjnego posłania Jezusa.	• modli się za misjonarzy i misje, • wykazuje zainteresowanie przynależnością do wspólnot religijnych w swojej parafii (E.4.d).

VIII. Jezus zbawia

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
47. Maryja prosi mnie o modlitwę do Jezusa. Różaniec	– Ukazanie, że w modlitwie różańcowej zwracamy się do Jezusa przez Maryję. – Motywowanie do łączenia rożnych sytuacji życiowych z modlitwą tajemnicami różańca.	W modlitwie różańcowej zwracamy się do Jezusa za pośrednictwem Maryi. Objawienia Matki Bożej w La Salette. Tekst biblijny: J 2,1-9.11.	• opowiada o cudzie w Kanie Galilejskiej, • opowiada o objawieniach Matki Bożej w La Salette, • wyjaśnia, jak modlić się na różańcu, • wyjaśnia, że Maryja zachęca nas do wypełniania poleceń Jezusa.	• wymienia tajemnice radosne i bolesne różańca, • wyjaśnia, że zwracamy się do Jezusa za pośrednictwem Maryi, • wskazuje sytuacje, w których może się modlić tajemnicami radosnymi i bolesnymi.	• modli się na różańcu. • przedstawia Jezusowi radosne i smutne wydarzenia ze swojego życia.
48. Raduję się ze świętymi w niebie	– Ukazanie świętości jako celu życia. – Motywowanie do dążenia do świętości.	Świętość jako cel życia. Uroczystość Wszystkich Świętych. Tekst biblijny: J 14,2-3.	• podaje prawdę, że Bóg chce dać nam miejsce w niebie, • podaje przykłady świętych, którzy poprzedzili nas w drodze do nieba, • wymienia, co pomaga w stawaniu się świętym.	• wyjaśnia, dlaczego celem życia jest niebo, • charakteryzuje życie wybranych świętych.	• uczestniczy w liturgii w uroczystość Wszystkich Świętych, • prosi świętych o wstawiennictwo.

49. Dzień Nauczyciela	– Ukazanie wartości pracy nauczycieli oraz zdobytej wiedzy. – Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za nauczycieli oraz nauczycielom za przekazywaną wiedzę.	Wartość pracy nauczycieli. Wdzięczność za nauczycieli i zdobytą wiedzę. Tekst biblijny: Łk 2,41-43a.46b-47.	• opowiada o pracy nauczyciela, • wyjaśnia, że Jezus jako dziecko też się uczył i miał nauczycieli, • podaje przykłady, za co może być wdzięczny nauczycielom i pracownikom szkoły, • podaje przykłady wiedzy zdobytej dzięki nauczycielom.	• uzasadnia, że bez nauczycieli uczniom trudno byłoby zdobywać wiedzę, • wyjaśnia, że nauczyciele nie tylko uczą, lecz także wychowują, • układa modlitwę za nauczyciela.	• okazuje wdzięczność Bogu za nauczycieli i dar wiedzy, • modli się w intencji nauczycieli.
50. Kocham moją Ojczyznę – Polskę	– Zapoznanie z prawdą, że Bóg podarował nam Ojczyznę, w której mamy prawa i obowiązki. – Kształtowanie szacunku wobec tego, co polskie.	Ojczyzna darem Boga. Prawa i obowiązki wobec Ojczyzny. Tekst biblijny: Rdz 2,8-9.	• opowiada o raju, który Bóg przygotował dla pierwszych ludzi, • wyjaśnia, że Bóg podarował nam Ojczyznę, • wymienia symbole narodowe i wyjaśnia ich znaczenie, • wymienia prawa, które posiada każdy Polak.	• uzasadnia, dlaczego mamy obowiązek uczciwej pracy (nauki) dla Ojczyzny, • podaje, że prawa zapisane są w dokumencie nazywanym Konstytucją.	• modli się za Polskę i rządzących nią, • szanuje symbole narodowe.
51. Jezus przyjdzie na ziemię, by sądzić ludzi	– Ukazanie prawdy o powtórnym przyjściu Jezusa. – Kształtowanie postawy czuwania, by być gotowym na spotkanie z Jezusem.	Powtórne przyjście Pana (A.6). Uroczystość Chrystusa Króla. Tekst biblijny: Mt 25,31-46.	• opowiada o powtórnym przyjściu Pana Jezusa (A.6.1), • wyjaśnia, że Jezus jest Królem świata i sprawiedliwym sędzią, • wyjaśnia, że Boża sprawiedliwość ujawni się na końcu świata, • na podstawie tekstu biblijnego wymienia sposoby pomocy potrzebującym.	• interpretuje perykopę o sądzie ostatecznym, • podaje przykłady, jak ludzie mogą przygotować się na powtórne przyjście Chrystusa, • wyjaśnia, na czym polega czujność w oczekiwaniu na koniec świata.	• sumiennie wypełnia powierzone mu zadania, • stara się żyć w postawie czujnego oczekiwania na powtórne przyjście Pana (A.6.c).
52. Nawracajcie się. Wielki Post	– Poszerzenie i pogłębienie wiedzy na temat Wielkiego Postu. – Budzenie pragnienia przemiany życia.	Publiczna działalność Jezusa (A.4). Wielki Post jako czas pracy nad sobą. Tekst biblijny: Mk 1,14-15.	• podaje, kiedy rozpoczyna się Wielki Post i jak długo trwa, • podaje przykłady postanowień wielkopostnych, • wymienia nazwy nabożeństw wielkopostnych.	• opowiada o liturgii Środy Popielcowej, • wyjaśnia, co to jest nawrócenie, • wyjaśnia, że Wielki Post jest czasem pracy nad sobą.	• podejmuje postanowienia wielkopostne, • uczestniczy w nabożeństwach wielkopostnych.
53. Droga krzyżowa Pana Jezusa	– Ukazanie zbawczego znaczenia wybranych wydarzeń z drogi krzyżowej Pana Jezusa. – Motywowanie do przyjmowania życiowych trudności na wzór Jezusa.	Droga krzyżowa Jezusa. Przesłanie wybranych stacji nabożeństwa drogi krzyżowej (stacja II i VIII). Tekst biblijny: Łk 23,27-28.	• wyjaśnia, że Jezus z miłości cierpiał za grzechy wszystkich ludzi (B.11.2), • wskazuje, w jaki sposób może wyrazić wdzięczność Jezusowi za Jego cierpienie (A.4.3), • mówi z pamięci modlitwy z nabożeństwa drogi krzyżowej.	• opowiada o wybranych wydarzeniach z drogi krzyżowej Jezusa, • omawia przebieg nabożeństwa drogi krzyżowej, • uzasadnia, że przyjmując trudności, naśladujemy Pana Jezusa w niesieniu krzyża.	• przyjmuje trudności w życiu na wzór Jezusa, • uczestniczy w nabożeństwie drogi krzyżowej.

54. Niedziela Palmowa	– Pogłębienie wiadomości na temat wjazdu Jezusa do Jerozolimy. – Motywowanie do uczestniczenia w liturgii Niedzieli Palmowej.	Uroczysty wjazd Jezusa do Jerozolimy. Zwyczaje związane z Niedzielą Palmową. Tekst biblijny: Mk 11,7-11.	• opowiada o wjeździe Jezusa do Jerozolimy, • wymienia zwyczaje związane z Niedzielą Palmową i je omawia, • opowiada, jak może wyglądać palma.	• wyjaśnia, dlaczego Jezus był witany jako Król, • wyjaśnia, dlaczego Jezus uczy nas pokory i łagodności.	• przygotowuje palmę, • uczestniczy w liturgii Niedzieli Palmowej.
55. Jezus umiera na krzyżu. Wielki Piątek	– Ukazanie zbawczego znaczenia męki i śmierci Jezusa. – Motywowanie do przebaczania ludziom i wdzięczności Jezusowi za Jego miłość.	Zbawcze znaczenie męki i śmierci Jezusa. Tekst biblijny: Łk 23,33-34.44-46	• podaje prawdę, że Jezus oddał swoje życie z miłości do ludzi (B.11.2), • uzasadnia zbawczy sens śmierci Jezusa (E.1.1), • wyjaśnia, że Bóg udziela ludziom przebaczenia za pośrednictwem Jezusa (E.4.7), • wskazuje, w jaki sposób może okazać wdzięczność Jezusowi za Jego cierpienie i śmierć.	• podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufność) (D.3.2), • wyjaśnia słowa Jezusa „Ojcze, przebacz im…”, • wyjaśnia, na czym polega post i wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych, oraz podaje, kogo one obowiązują.	• okazuje wdzięczność Jezusowi za Jego mękę, • uczestniczy w liturgii Wielkiego Piątku.
56. Alleluja! Jezus żyje! Powstał z martwych!	– Ukazanie zbawczego znaczenia zmartwychwstania Jezusa. – Motywowanie do okazywania radości ze zmartwychwstania Jezusa.	Zmartwychwstanie Chrystusa (A.4). Liturgia wielkanocna. Tekst biblijny: Łk 24,1-9.	• opowiada o wydarzeniach związanych ze zmartwychwstaniem Jezusa (A.4.1), • wymienia pokarmy ze święconki i wyjaśnia ich znaczenie, • wymienia znaki i symbole związane ze zmartwychwstaniem Jezusa.	• wyjaśnia znaki i symbole związane ze zmartwychwstaniem Jezusa, • ukazuje związek pomiędzy obchodami świąt Zmartwychwstania Pańskiego a obecnością w nich Jezusa (B.5.1),opowiada o liturgii wielkanocnej (rezurekcja), • wyjaśnia znaczenie śpiewu „Alleluja”.	• pogłębia więź z Chrystusem zmartwychwstały m (B.5.a), • wyraża pragnienie spotykania się z Nim (B.4.a).
57. Miłosierdzie Boże – obraz Jezusa miłosiernego	– Ukazanie istoty Bożego miłosierdzia w objawieniach św. Faustyny. – Budzenie pragnienia przyjmowania Bożego miłosierdzia i okazywania miłosierdzia innym.	Boże miłosierdzie. Objawienia św. Faustyny. Przesłanie obrazu „Jezu, ufam Tobie”. Tekst biblijny: Łk 6,36.	• opowiada o objawieniach św. Faustyny, • mówi z pamięci „Akt nadziei”, • podaje przykłady okazywania miłosierdzia wśród ludzi.	• wyjaśnia, na czym polega miłosierdzie, • opisuje obraz „Jezu, ufam Tobie”.	• prosi Boga o przebaczenie, • okazuje miłosierdzie innym.

58. Maryja jest Królową Polski	– Ukazanie i wyjaśnienie prawdy, że Maryja jest Królową Polski. – Motywowanie do zawierzania Matce Bożej losów Ojczyzny i własnych.	Maryja Królową Polski. Jezus dał ludziom Maryję za Matkę Tekst biblijny: J 19,26-27a.	• podaje prawdę, że Jezus dał nam Maryję za Matkę, • opisuje obraz Matki Bożej Częstochowskiej, • wymienia sposoby oddawania czci Matce Bożej, • wymienia i wyjaśnia wybrane wezwania litanii loretańskiej.	• wyjaśnia, na czym polega królowanie Matki Bożej w Polsce, • opowiada o uroczystości Matki Bożej Królowej Polski.	• chętnie modli się do Matki Bożej za siebie i Polskę.
59. Dzień Matki. Dzień Ojca	– Ukazanie wartości macierzyństwa i ojcostwa. – Kształtowanie postawy wdzięczności rodzicom.	Wartość macierzyństwa i ojcostwa. Troska o dobro rodzinne. Tekst biblijny: Łk 1,39-45.56	• opowiada o spotkaniu dwóch matek – Elżbiety i Maryi, • wspomina o Zachariaszu, który troszczył się o małego Jana, • podaje przykłady sposobów okazywania wdzięczności rodzicom, • wskazuje, jak należy się troszczyć o dobro rodzinne (A.5.1).	• wyjaśnia, na czym polega macierzyństwo i ojcostwo, • uzasadnia, że rodzicom należy okazywać miłość i szacunek.	• okazuje wdzięczność rodzicom, • troszczy się o dobro rodzinne.
60. Biorę udział w uroczystości Bożego Ciała	– Poszerzenie wiadomości o uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa. – Kształtowanie świadomości obecności Jezusa pod postaciami eucharystycznymi.	Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa. Czynne uczestnictwo w procesji Bożego Ciała. Tekst biblijny: J 6,51.	• podaje prawdę, że Jezus jest obecny pod postaciami eucharystycznymi, • wyjaśnia, że w Boże Ciało Pan Jezus wychodzi zobaczyć nasze życie i nasze domy, • podaje przykłady czynnego uczestnictwa w procesji.	• uzasadnia, dlaczego podczas procesji najważniejszy jest Najświętszy Sakrament, • opowiada o procesji Bożego Ciała.	• wyraża radość ze spotkania z Panem Jezusem (B.4.a), • czynnie uczestniczy w procesji Bożego Ciała.